

Ett mellan år eller ...

Av Sven Mattsson

Redan från början kändes det som om året skulle bli ett mellanår för klubben. Egentligen skäms jag för att använda mig av detta uttryck och jag har kanske ändrat mig lite. Anledningen till att jag gjorde detta uttalande var att jag var fixerad vid vad våra ungdomar skulle kunna åstadkomma på J och USM.

Den främsta anledningen till detta påstående var att några av våra allra bästa drogs med mycket långvariga skador.

Det kom att visa sig att just USM drabbades av detta. Två silvermedaljer är ju naturligtvis inget dåligt facit för en liten klubb som våran, men med tanke på vad det hade kunna bli så hävdar jag att just J och USM har nog blivit ett mellanår.

Ni förstår säkert alla vem jag tänker på när det gäller skadorna Jonas Hultgren, Johanna Riex och Sebastian Mattsson.

Det man kanske lätt glömmer bort är att prestationer som inte ger medalj kan vara alldeles utmärka.

Det var oerhört kul att se de två debutanterna Robin Hägg och Sara Cronsieo kasta på absolut toppnivå. Båda kommer att fira stora triumfer i framtiden.

Min a minnen från det gångna året

Jag har haft det stora nöjet att vara med vid flera härliga tävlingar. Jag har upplevt både glädje och besvikelse. Jag har kunnat konstatera att livet inte alltid är rättvist.

Det jag har i åmige är en del ögonblick som varit oförglömliga.

Vid USM i Hudiksvall såg jag fram emot diskusfinalen för F17 tjejerna. Vi var ett gäng som satt på grässlåntan mycket nära kastburen.

Jasmine hade dominerat åldersklassen totalt och var också etta i Sverige. Hon hade tränat oerhört mycket under hela året och var i bra form.

Den enda tjejen som kunde hota henne var Ellinor Forsander. Ellinor hade gjort ett par bra tävlingar inför SM, men det kändes ändå som om Jasmine skulle vara den som tog hem spelet. Så blev det inte. Jasmine hade inte en av sina bättre dagar och Ellinor gick segrande ur tvekampen.

Vid detta tillfälle kändes det inte rättvist, det var ett sådant ögonblick som det kom en liten tagg i hjärtat. Det positiva var att Jasmine snabbt svalde förlusten och tränar nu bättre än någonsin.

Daniel Hägg

Ett av de allra roligaste minnen som jag har från året är hemfärden med herrlaget när vi hade varit i Norrköping och tagit ledningen i seriematchen.

Vi var ett härligt gäng som åkte upp och hela tävlingen ink hemfärden gick i dur.

Daniel Hägg har en underbar humor som passar mig alldeles utmärkt. Han är duktig på att imitera och har många härliga tilltag för sig.

Jag och Lennart Andersson som körde, satt i framsättet och jag tror inte att det gick en minut som vi inte skrattade.

Daniel fick snabbt med sig Jonas Hultgren och Sebastian i sina påfund. Till och med en omkörning gjordes till något alldeles extra.

En märklig sak i sammanhanget är att vi färdades med farbror Algerns bil och varje gång jag åkte i denna bil har det gått strålande på tävlingarna.

Hoppas nu att Alger inte byter bil på tio år.

Att vinna en serie är något alldeles speciellt, när sedan både dam och herr laget gör det på samma dag och plats blir ögonblicket unikt.

Detta unika inträffade en solig helg i september.

Herrmatchen var oerhört jämn och allt hängde på Micke Andersson. Han hade en sak att göra och det var att slå killen från Strömstad på 1500 m.

Han gjorde detta på ett enkelt sätt, men det var ingen helt nöjd Micke som direkt efter loppet konstaterade ” att detta gänget kunde jag slagit enkelt”

Tala om en äkta tävlingsinstinkt och alltid viljan av att vinna.

Det är inte alltid möjligt att följa tävlingarna live. Ett sådant exempel var Skol SM i Gävle.

Jag fick mycket bra information från ledare och föräldrar som var på plats. Det kändes nästan som om man drömde när den ena efter den andra medaljen rapporterades in.

Men det fanns också lite tvetydliga rapporter. Jag träffade Saras mamma som berättade att Sara hade ringt hem en kväll och rapporterat att hon blivit bjuden på älgost. ” den hade kostat 500 000 kr per kg” Min första tanke var att nu är Sara på sitt allra mest skojiga humör. Men ack nej, hon hade blivit bjuden på älgost. Priset per kg lär vara 1000 kr.

Tillbaka till ämnet

Nåväl när man sitter och skriver fladdrar tankarna iväg. Jag hade inte tänkt ta upp egna minnen från det gångna året, utan min tanke var att försöka att bestämma om det varit ett mellanår eller ett fantastiskt bra år.

Det som verkligen talar för det sistnämnda är helheten i föreningen.

Året har visat att föreningen är på väg att bli komplett. Vi märker att allt fler juniorer och seniorer visar sig på träningar och tävlingar. Inte minst veteranerna har lyft sig ett snäpp.

Det är viktigt att föreningen har aktiva i alla åldrar. Det gör så att ingen känner att det inte finns några jämnåriga i klubben. Många har säkert genom åren slutat för att man känt sig ensam just i sin ålder.

Svaret på om det varit ett mellanår eller inte blir nog ändå att vi fått uppleva ännu ett fantastiskt år med EAI – Friidrott. Inte det bästa men ett av dem

Avslutningsvis vill jag redan nu förvarna om december månads krönika. I den kommer jag tt utse årets insatser i diverse kategorier.

Som ni förstår är årets lyxigaste redan klar. Det blir givetvis Sara med sin älgost.